

प्रभावत्याम् ॥ “इह हि संप्रति दिग्नन्तराच्छादयता
तिभिरपटलेन । विटितिवाङ्गानुष्ठैः पूरितिव रुग्मद-
ज्ञोदैः । ततमिव तमालतरुभिर्तमिव नीलांशुकैर्मुवनस्, ॥
अताङ्गेन विटितिवालेष्वेत्यस्य विषयो व्याप्त्वं
नोपान्तं यथा वा ॥ “तिभिर्तमिव तमोऽङ्गानि वर्षतीवाङ्गान्
नमः” ॥ अत तमसोलेपस्य व्यापनरूपोविषयोनोपाक्षः
अङ्गनवृष्णस्य तमः संपातः, अनयोरुत्प्रेक्षानिमित्तच्च
तमसोऽविड्वलत्वं धारावश्याथः संयोगच्च यथा संहृष्टम् ।
केवितु अलेपनकर्त्त भूतमपि तमोलेपनकर्त्त त्वे नोत्प्रेक्षितं
व्यापनच्च निमित्तम् एवं नमोपि वर्षणक्रियाकर्त्तव्येने
त्वाङ्गः । “अलङ्गारान्तरोत्या सा वैचित्रयमधिकं बहेत्”
तत्र सापङ्गवोत्प्रेक्षा यथा । “अशुच्छेन सुडशोऽङ्ग-
तपावकधूमकल्पाच्छाद्याः । अप्राप्य मानमङ्गे विगर्वति
लावरयावारिपूर इव” । स्त्रेष्वेतुगा यथा । स्त्रियोत-
करः सङ्घटशुक्लिमध्याविनिर्गतः सारसलोचनाद्याः । जानी
महेऽस्याः कमनोयकम्बुद्योवाधिवासाङ्गुण्वच्चमाप्य” । अत
शुण्वन्त्वे स्त्रेष्वः कम्बुद्योवाधिवासादिवेति हेतुप्रेक्षाया
हेतुः । अत जानीमहे इत्युत्प्रेक्षावाचकम् एवम् “मन्ये शङ्के
भ्रुवं प्रायोनूनमिवेवमादयः” । कच्चिदुपमोपक्रमोत्प्रेक्षा
यथा । “पारेजलं नीरनिधेरपश्यन्तुरारिरानीलप्रलाश-
राजोः । वनावलीरुत्कलिकासहस्रप्रतिक्षेपोत्कूलितशैवा-
लाभाः” । इत्यबाभाशन्दस्योपमावाचकलादुपक्रमे उपमा पर्य-
वसाने तु जलधितीरे शैवालस्थितेः संभवाहुपपत्तेः संभाव-
नोद्यानमिव्युत्प्रेक्षा एवं विरहवर्णने । “केयूरायित-
मङ्गदैरित्यत्र” “विकासिनीलोत्पलभिन्नकर्णे रुद्गायताच्छाद्या-
कुटिलः कटाक्षः” इत्यादौ च ज्ञेयम् । भान्तिमदलङ्गारे
“सुग्रामादुग्धधियेत्यादौ भान्तानां वक्षवादीनां विषयस्य चन्द्र-
कादेच्छानं नास्ति तदुपनिवन्ननस्य कविनैव लतत्वात् ।
इह तु संभावनाकर्त्तुर्विषयस्यापि ज्ञानमिति इयोभिदेः ।
सन्देहे तु समकक्षतया कोटिहयस्य प्रतोतिः इह तदकटा
संभाव्यभूतैका कोटिः । अतिशयोक्त्रौ विषयिणः प्रतोतस्य
पर्यवसानादस्यता प्रतोयते इह तु प्रतोतिकालेवेति
भेदः । “रञ्जिता तु विविधात्मरूपैः नामितं तु गगनं
स्थगितं तु । पूरिता तु विषमेव भरिवो संहता तु ककु-
भस्तिभिरेष्य” इत्यत्र तर्बांदो तिभिराक्रान्तारञ्जनादि
रूपेण सन्दिहृततिः सन्देहालङ्गाराइति केचिदाङ्गः ।
तत्र एकविषये समानबलतयानेककोटिस्फुरणसैव सन्देह
त्वात् इह तु तर्बांदिव्याप्तेः प्रतिसम्बन्धिमेदव्यापनादेनिंग

रणेन रञ्जनादेः स्फुरणच्च । अन्ये त्वनिष्ठारणहृपविच्छिन्नाः
अव्यत्वेनैककोच्छिकोऽपि भिन्नोऽयं सन्देहप्रकाराइतिवदन्ति
स्या तदथयुक्तं निगीर्णस्वरूपस्यान्यतादात्मप्रतीतिर्हि सम्भा-
वना तस्याशाव स्फुटतया सङ्ग्रायात् तुश्वेन वेशद्वचत्स्या
द्योतनादुप्रेक्षेवेयं भवितुं युक्ता अलभृष्टसन्देहप्रकार-
कल्पनया । “यदेतच्छान्द्रान्जलदलवलीलां वित्तुते तदा
चष्टे खोकः शशकद्विति नो मां प्रति तथा । अहस्तिन्दुं
मन्ये त्वदिविरहाक्रान्तस्योकटाक्षोल्कापात्रवणकिण्य-
कलङ्गाद्विततत्त्वम्” इत्यत्र सन्देहप्रयोगेऽपि उक्ताहपायाः
सम्भावनाया अप्रतीतेर्विरक्तमात्रम्” नासावपद्वेत्प्रेक्षा ।
२६ उदाचम् “लोकातिशयसम्भित्तिवर्णनोदाच्छुच्यते यद्वापि प्रसु-
तस्याङ्गं महतां चरितं भवेत्” सा ०८० । “अधः कताम्भोधर-
मण्डलानां यस्यां यशाङ्गोपलकुडिमानाम् । ज्योतस्त्रानिपा-
तात् क्षरतां पदोभिः केलीवनं वृद्धिसुरोकरोति” । “नाभिः
प्रभिन्नाम्बुद्धासनेन संस्तुयामानः प्रथमेन धात्रा । असुं
युगान्नोचितयोगनिद्रः संहृत्य लोकान् पुरुषोऽधिशेते” ।
३० उपमा “साम्यं वाच्यमवैधर्म्यं वाक्यैक्ये उपमा इयोः” सा ०८० ।
रूपकादिषु सास्यस्य व्यङ्गत्वं व्यतिरेके च वैधर्म्यस्याम्बुक्तिः
उपमेयोपमाद्यां वाक्यद्वयम् अनन्यये च एकस्यैव साम्यो-
क्तिरित्याखेदः । “सा पूर्णा यदि सामान्यधर्म्यं औप-
स्यवाचि च । उपमेयं चोपमानं भवेद्वाच्यम्” सा उपमा
साधारणोधर्मो इयोः सादृश्येतुर्गुणक्रियामनोज्ञत्वादि,
औपस्यवाचकमिवादि, उपमेयं सुखादि, उपमानं चन्द्रादि ।
“इयं उनः । औती यथेवाशद्वा इवार्थो वा विर्यदि ।
आर्थी तुल्यसमानाद्यासुल्यार्थो वत्र वा वतिः” । यथेव-
वादयः शद्वा उपमानान्तरप्रयुक्ततुल्यादिपदसाधारणा अपि
शुतिमालेषोपमानोपमेयगतसादश्यत्वाद्यसम्बन्धं बोधय-
न्तोति तत्प्रज्ञावे औती उपमा । एवं “तत्र तस्यैवेत्यनेन”
इवार्थं विहितस्य वतेष्वपादाने । तुल्यादयस्तु “कमलेन
तुल्यं सुखमित्यादौ” उपमेय एव । “कमलं सुखस्य तुल्यं”
मित्यादावुप्रमान एव “कमलं सुखच्च तुल्यं” मित्यादावुभयतापि
विश्वामलीति तत्प्रज्ञावे आर्थी । एवं “तेन तुल्यामित्या-
दिना” तुल्यार्थं विहितस्य वतेष्वपादाने । इव औती आर्थी-
च । उदाहरणम् “सौरभमभोरुहवन्मुखस्य कुम्भाविस्तनौ
पीनौ । हृदयं मदयति वदनं तव शरदिन्दुर्यथा बाले! ॥” अत
क्रमेण लिविधा औती । “मधुरः सुधावदधरः पह्नवतुल्यो-
ऽतिप्रेतवः पाण्यः । चकितमृगलोचनायां सद्ग्री चपचे
च लोचने तस्याः” ॥ “अत क्रमेण लिविधा आर्थी